

šanje o premembi pravil, zlasti o delitvi odbora v književni in gospodarski pododbor in o zmanjšanji števila odbornikov od 40 na 20.

Dr. Tavčar misli, da reči ni treba odkladati, in naj se v načelu uže zdaj sklene, da se odbor skrči na 20 udov in deli v dva pododborna.

Gospod prvosednik ga zavrne, da se o tem nasvetu ne more glasovati, ker se mora po pravilih vsak predlog gledé premembe pravil naznaniti v vabilu.

Gosp. Robič na očitanje prof. Šukljeto, da se je zmanjšalo premoženje, odgovarja, da prej je imela Matica veliko obligacij, ki so stale v računu po nominalni, ne pa dejanski vrednosti. Ko se je pa kupila Matična hiša v Zvezdi, prodale so se te obligacije, in v račun se je postavila prava cena. Številka imetja se je toraj znižala, premoženje pa se ni prav nič zmanjšalo. Tudi ni res, da bi knjige ne bile vredne več ko 600 gold. Samo za živalstvo se je poslalo v Prago čez 2000 gld., pa vrednost te knjige, ki se prodaja za šole, je še večja.

Gosp. prvosednikov namestnik omenja, da knjigarska vrednost Matičnih knjig znaša čez 15.000 gold., da se je pa le 4000 gold. vzelo v račun. Število udov je manje, ker so se prej v imenik jemali vsi, ki so se bili kdaj kot udje oglasili ne gledé na to, ali so svoje doneske plačevali ali ne, zdaj pa so se sprejeli samo oni, ki so letnino za tisto leto odrajtali, in je imenik nekako potrdilo za društvenike, ki se v njem nahajajo, da z letnino niso na dolgu.

Dr. Zarnik podpira Šukljeto predlog, dostavlja mu pa še te-le določbe: „1. Odbor se ne deli v dva pododborna, ampak volita se dva odbora, književni in gospodarski odbor vsak s svojim podpredsednikom. Prvi naj ima 14, in drugi odbor 6 udov. Ti udje se volijo pri velikem zboru odločno za vsak odbor posebej. V književni odbor se volijo samo slovenski književniki. 2. Pri občnem zboru smejo glasovati in voliti samo ustanovniki, ne pa tudi letniki“. Ker se pa to prečudno zazdi vsem pričujočim, spremeni ta svoj nasvet tako, da naj bi imeli to pravico samo osebno navzoči društveniki.

Svetec se sklada z nasvetom Šukljeto, da naj odbor premembo pravil še enkrat vzame v pretres, ker se bode odbor vsled nove volitve jako prenovil. Odločno pa oporeka očitaju, da bi bilo stanje „Maticе Slovenske“ žalostno. V 15 letih se je marveč tako lepo ustanovila in razvila, da je mora vesel biti vsak narodnjak. Z malim premoženjem se je veliko storilo in mnogo lepega in koristnega na svitlo spravilo. To pričajo letos izdane knjige: geometrija, slovnica Šumanova, somatologija, letopis. Kritizirati in grajati je labko; Prešerna so kritizirali, in najnovejši naš pesnik Gregorčič našel je tudi svojega kritikarja. Premoženje in število udov pojasnila sta predgovornika. Gledé šolskih knjig pa mora omeniti, da se odbor ni branil jih dajati na svitlo, da pa ne more vsega potrositi samo za šolske knjige. Treba je ozir jemati tudi na ude, ki ne bi bili zadovoljni samo s šolskimi knjigami. Šolske knjige se pripravljajo o času, ko so potrebne. Ko bi jih bil izdal odbor uže prej, bi mu Matica gotovo ne vedela hvale. Knjige se spreminjajo, Stremajer bi ne bil vpeljal slovenskega učnega jezika, ako bi bili tudi knjige imeli, ker je še tisto odpravil, kar je bil Jireček vpeljal, in Matica bi imela še večji kup nespečanih knjig, ki so po mnenji gosp. Šukljeta tako malo vredne. Odbor bo imel skrb tudi za šolske knjige, ko bo videl, da jim je za vpeljavo slovenskega učnega jezika resnica.

Gosp. prvosednikov namestnik prebere potem gori omenjeni zedinjeni nasvet prof. Šukljeta in dr. Zarnika, kakor ga misli dati na glasovanje. Gosp.

Pakič v njem pogrēša od dr. Zarnika povdarjano določbo, da mora vsak odbornik „Maticе slovenske“ pravilno pisati slovensko diktando. (Splošni smeh.)

Nasvèt Šukljeto v s 1. pristavkom dr. Zarnika se potem sprejme skoraj soglasno. Drugi dostavek dr. Zarnika gledé pravice glasovanja pri občnem zboru pa ostane v manjšini. Zanj je glasovalo le 20 društvenikov.

Dopis ljubljanskega društva „Narodni Dom“ in določila njegova, da ima „Narodni Dom“ sčasoma postati lastnina „Maticе slovenske“, se vzame na znanje in ob enem se pritrđi odborevemu nasvetu, društvo „Narodni Dom“ naprositi, naj bi svoja pravila premenilo tako, da bi imel pravico v odboru njegovem sedeti tudi zastopnik „Maticе slovenske“.

S tem je bil dnevni red dovršen; pred razhodom pa se je g. Žvab pritožil, da knjig še ni dobil, in da se na dnevni red ni postavila navadna točka: Posamezni nasveti. Tudi je priporočal odboru, naj uže skoraj pregleda nabrano narodno blago in ga spravi na svitlo.

Gospod prvosednikov namestnik odgovarja, da se je ta točka izpustila iz dnevnega reda le zaradi tega, ker mora vsakdo nasvete, ki jih misli staviti, prej naznaniti odboru. Ker se pa ni do odločenega časa nobeden tak nasvet naznanil, izpustila se je ta točka kot čisto nepotrebna iz dnevnega reda. Gledé knjig odgovarja gosp. tajnik, kje jih bode dobil, ob enem pa tudi on ponavlja željo, da bi se vredilo narodno blago. Gosp. tajnik in gosp. Žvab ne vesta, da se je odbor uže veliko trudil s pregledovanjem narodnega blaga, da je pa mnogo pod tem imenom poslanih reči le malo vrednih in ne za natis.

S tem je bilo zborovanje končano in gosp. Grasselli sklenil je ob pol 7. uri zbor ter se prišlim društvenikom zahvalil za prihod.

Slovstvene stvari.

* *Davorin Jenko*, sloveči skladatelj zložil je prvo srbsko opereto „Vedeževalka“. Z Belega Grada došle poročila ne morejo prehvaliti tega najnovejšega Jenkovega dela. Ravno pa zvemo, da je Jenko navršil tudi novo opero „Vračara ili Baba Hrka“. Prav iz srca častitamo našemu rojaku!

Naši dopisi.

Iz Bloške okolice 23. junija. — Kar se malokdaj, zlasti v hribih le po preteku veliko let zgodi, se je 19. t. m. pri sv. Vidu nad Cirknico zgodilo. Bila je namreč birma, katere uže čez petdeset let ni bilo; zato so jo vsi farmani še toliko bolj zaželeli in so k tej imenitni cerkveni svečanosti za olepšanje vse storili, kar je bilo mogoče. Popravili so na nagloma pota, postavili mnogo majev, med katerimi jih je posebno 6 s slovenskimi zastavami na daleč okoli pomenljivost tega veselega dneva oznanovalo. Pri napravljenih slavolokih so se sledeči, od tukajšnjega gosp. učitelja preskrbljeni napisi brali: „Srečen prihod“, (na drugi strani) „srečen odhod“. „Verna srca višjemu dušnemu pastirju“. „Blagoslov z Vami in za nami“. „Skozi težave na višave, pastir prineseč polajšave“. „Sveti Vid na visocem svet“, petdeset ni Te videl let“. „Slava knezu škofu“. Zvečer so bile med napisi luči prižgane, da se je posebno lepo bralo. Bila je tudi cerkev, sicer za to faro premajhna vsakemu, prav všečno ozaljšana. Prejšnji dan proti večeru k prihodu premil. knezoškofa je šlo veliko odrašenega ljudstva, kakor tudi šolska mladina z osemdesetimi zastavicami